

kan søge sin Næring. Han skal sulte ihjel, for han kan begynde sit Næringsbrug, og derpaa skal han betale 20, 30, 40, 50, 100 Rd., som han ikke mere har, thi han har spist den mindste Smule op, og altsaa kan han ikke faae Næringsbevist; thi han maa døe af Sult, fordi han har Lyft til at ernære sig selv.

Dernæst staaer der i Paragraphen: „Borgerbrevet eller Næringsbevistet skal da nøie betegne Stedet, hvor Næringen maa drives, og maa Anlægget ikke flyttes uden en ny Paategning, der kun meddeles under nysnævnte Betingelser.“ Maa jeg nu spørge de ærede Medlemmer, som forstaae det bedre — jeg vil haabe, at Ministeren ikke rigtig forstaaer det, men at han har ladet sig det paatrænge —: naar jeg nu har faaet paavist det og det affidessiggende Sted, hvor jeg skal betale meget Mere for at komme til Torvs, kjøbe Kjød o. s. v., til mit Næringsbrug, og jeg saa ikke eier Jorden i en saa vid Omkreds, at jeg kan være sikker paa, at Ingen kommer og bosætter sig der, og saa et af disse ildevarslende Sundhedsmennesker kommer og bygger ved Siden af mig, skal han saa kunne drive mig bort for min farlige ilde Lugts Skyld, og skal der saa kunne anvises mig et andet Sted? Men hvor er saa Grændsen? Sigt om Byggevæsenet i Almindelighed: saaledes skal det være; hvor der, efterat der i det Hele taget er givet Indrømmelse til Bebyggelse, bliver bygget, der maa det og det fortrække fra, og saa gives der Erstatning derfor efter uwillige Mænds Stjøn; sig alt det i en Byggelov, men sig ikke Noget derom her, her har det ikke det Allermindste at bestille. Efter den nuværende Tingenes Tilstand kan en Næringsbruger gaae hen og sige: nu fordrives jeg, og jeg vil have fuldständig Erstatning, men det kan ikke finde Sted efter den her foreliggende Lov, dertil kunne Momenterne, saaledes som Sagen staaer for Diebliffet, ikke gives i denne Lov. Kunde det paalægges Sundhedscommissionen at give fuldständig Erstatning til dem, den saaledes driver bort, saa skulde man see, at den var meget mindre villig dertil, og at den fandt, at Meget ganske godt kunde taales, men nu spille de deres Mand, deels paa den Privates Beføstning,

deels paa Communens Beføstning, og bruger En eller Anden sin Frihed, saa bliver der paa engang et Raab fra alle dem, som ville værne om Selskabets Vel, og saaledes vil det ogsaa blive her. En saadan stakkels ulykkelig Mand, som endelig har faaet sit Sted, vil ikke have Fred og Ro; den Spadserende, som gaaer forbi, vil, naar han kommer hjem, melde: Jeg er gaaet der forbi og maatte holde for min Næse, der var en Canal, der var farlig, og Cholera udbreder sig derfra. Fremdeles skal en saadan Næringsbruger skaffe Bevis for, at med Hensyn til Borgervæbning, Politicorps, Brandcorps eller deslige er Alt bragt i sin Orden; men lad Borgervæbningen sørge for, at den faaer sine Rekruter, lad Brandvæsenet sørge for, at det faaer sine Folk; hvorfor i Alverden skal jeg skaffe de negative Beviser, det er jo netop det, som de paagældende Mænd ved disse Indretninger skulle gjøre og hvorfor vi betale dem? Dersom der altsaa skal blive Noget tilbage af hele denne anden Paragraph, er det efter min Mening knap Nr. 4, men alt det Dvrige troer jeg ikke kan blive der, og det behøves der heller ikke, thi selv uden det kan Loven komme til at bestaae. Bestemmelserne i de nærmeste Paragrapher derefter hænge paa en vis Maade sammen med Bestemmelserne i § 2; men lykkes det os at faae det ene rettet, vil det vel ogsaa lykkes os med det Dvrigt.

Vi komme nu til en Paragraph, som har været bragt paa Dmtale her, og som angaaer Afgang til Næringsdrift for Fruentimmer. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at saaledes som Paragraphen her staaer, kan den paa en ganske eiendommelig Maade føre til en Dmgaaen af Loven. Naar en Mand af en eller anden Grund ikke kan faae en Næringsbevilling, saa er der kun een Veie, ad hvilken han kan hjælpe sin Familie til at faae den, og det er ved at forlade sin Kone, thi naar Konen er forladt af sin Mand, kan hun faae Næringsbevilling. Ja, han kan gaae videre, han kan stille sig ved hende eller hun stille sig ved ham, og hun har fuldkommen Grund dertil, thi idet hun stiller sig ved Manden, kan hun faae en Bevilling og derved ernære sig, men naar hun beholder